

Bijbels perspectief

Woord van de week

Hebreeën 12:28, 29

Laten wij derhalve, omdat wij een onwankelbaar koninkrijk ontvangen, dankbaar zijn en hierdoor God vereren op een Hem welbehagelijke wijze met eerbied en ontzag, want onze God is een verterend vuur.

Als in onze tijd iets voor ieder duidelijk moet zijn, dan is het wel dat er hier op dit ondermaanse niets vast en zeker is. Wankelt immers niet letterlijk *alles*? Kijk naar de politieke verhoudingen, als ergens de onstabiliteit zich manifesteert dan toch wel op dat terrein. Wat te denken van de economische zekerheden? Ook al wordt er door tallozen in diverse toonaarden bij hoog en bij laag - tegen ook nog eens beter weten in - beweerd dat de crisis op zijn retour is, ieder met een klein beetje inzicht ziet het tegendeel: we zijn er nog lang niet. Om onze onzekerheden te benadrukken, roert zich meer dan ooit ook nog eens de natuur op meerdere manieren. Het verschil tussen arm en rijk neemt niet af, de kloof vergroot juist. Menen we op medisch terrein een succes te boeken, dan wordt ons falen op datzelfde terrein onderstreept door de toename van ziekten als bijvoorbeeld kanker. Meer dan in welke tijd ook maakt juist deze ziekte levens kapot van oud én jong. Ja, wat hebben wij nog vast en zeker in handen? Niets toch?

Juist dan mag je als christen weten dat er *één* onwankelbare zekerheid is én blijft, meer nog: komt! Het Koninkrijk van de Drie-enige God. En dan hebben we het niet over een zelf te realiseren koninkrijk onder die noemer - elk pogen daartoe in de menselijke geschiedenis is tot nu toe aantoonbaar stuk gelopen. Een mooie gedachte 'Koninkrijk nu', maar een onhaalbare illusie ook al beweren theologen als Peter Wagner e.d. anders. Wie een beetje realiteitszin heeft, weet dat de dwaasheid van een dergelijk theologisch concept net zo irreëel genoemd moet worden als de ideologie van het strijden tegen territoriale machten, een gedachte die uit dezelfde koker komt. O zeker, er is de realiteit van een geestelijke strijd, denken we alleen maar aan de behandelde tekst vorige week.

De schrijver van de Hebreeënbrief roept niet op om ons op een realiseren van het koninkrijk hier en nu te richten en al evenmin om onze energie te stoppen in een gevecht tegen zogeheten geestelijke machten en krachten, maar ons te richten op Jezus Christus alleen: *Laat ons oog daarbij (alleen) gericht zijn op Jezus, de leidsman en voleinder des geloofs* (vers 1). Hij nam het kruis op zich om de vreugde die voor Hem lag: Het Rijk van God de Vader, Zijn Rijk. Zei niet Jezus al: Zoekt eerst het Koninkrijk van God? Het is de vast en zekere belofte van dat komende Rijk (en dat is dichterbij dan we wellicht beseffen) dat aanzet om dankbaar God te vereren op een Hem welbehagelijke wijze, met eerbied en ontzag. Zeker in een tijd waarin lofprijzing zo 'in' is, een zaak om eens over na te denken en Gods Woord op te onderzoeken! Niet voor niets dat er juist daarbij een ernstig te nemen kanttekening is geplaatst: *want onze God is een verterend vuur*. Is mijn eren en aanbidden van Hem geladen met eerbied en ontzag?

Gebed

Vader, in een wereld waarin niets zeker is en geen enkel houvast is te vinden, mogen wij ons kruis opnemen en U op dezelfde wijze volgen als Uw Zoon: in het volle besef van dat ene houvast, dat ons een onwankelbaar Koninkrijk wacht - dé heerlijkheid die voor ons ligt. Mag mijn U vereren welbehaaglijk zijn, vol eerbied en ontzag. U bent de Heilige en Waarachtige - mijn God en mijn Vader door Jezus Christus. Amen.